

ת"פ 56817/02/14 - מדינת ישראל נגד ג מ

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 56817-02-14 מדינת ישראל נ' מ

ת"פ 43627-04-13

בפני
בעניין: כבוד הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ג מ

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אביטל פורטנוי

ב"כ הנאשם עו"ד ערן ראו

הנאשם בעצמו

גזר דין

גזר הדין מתייחס לשני התיקים אשר בכותרת.

בתיק 56817/02/14 הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה סתם וחבלה חמורה.

בתאריך 22/2/14 בשעה ערב הגיע הנאשם לפאב וביקש להצטרף לשולחן בו ישבה המתלוננת. לאחר שהמתלוננת נעתרה לכך, לחש הנאשם באוזניה כי הוא רוצה לקיים עימה יחסי מין וכי שמע כי היא "קלה להשגה". הוא תקף את המתלוננת בכך ששלח את ידו לרגלה והחל ללטף אותה לכיוון מפשעתה. המתלוננת הורידה את ידו של הנאשם מגופה, קמה ממקומה, צעקה עליו ושפכה עליו משקה מכוס. הנאשם תפס בחולצתה של המתלוננת וזו ניסתה להוריד את ידו מחולצתה ושרטה את הנאשם בפניו. הנוכחים במקום הפרידו בין השניים.

בתאריך 23/2/14, בשעת ערב, הגיע הנאשם אל הפאב וזיהה שם את המתלוננת. כאשר יצאה המתלוננת מן

הפאב בשעה 02.30 לערך, יצא הנאשם אחריה והשניים החלו לדחוף איש את רעהו. הנאשם אחז בזרועותיה של המתלוננת ומשניסתה המתלוננת להשתחרר ממנו הוא ניפץ על ראשה בקבוק בירה.

כתוצאה מכך איבדה המתלוננת את הכרתה לפרק זמן קצר ואושפזה בית החולים כשהיא סובלת מחתך מדמם בלחי, שנדרשה תפירה כדי לאחותו וכן מנפוחות בראשה.

בתיק 43627/04/13 הורשע הנאשם בעבירות של היזק לרכוש במזיד ותקיפה הגורמת חבלה של ממש.

בתאריך 19/4/12 ברחוב בעיר רחובות, פנה הנאשם לעוברת אורח וביקש ממנה להסתכל עליו. זו המשיכה בדרכה והנאשם הלך בעקבותיה, נעמד מולה ואמר: "את לא שומעת מה שאני אמרתי, את לא מדברת עברית?" משהמתלוננת לא השיבה לו, סטר לה הנאשם על פניה. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת נפוחות בפניה ופצע בסמוך לעין וכן נשברו משקפיה.

התביעה הדגישה את הפגיעה בגופן של המתלוננות שהוא הערך המוגן הנפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם וציינה כי מדובר בפגיעה משמעותית בערך זה.

התביעה הציגה את פסיקתו של בית המשפט העליון בעבירות מעין אלה ואת מצוותו להחמיר בענישה באשר להן וציינה כי בענייננו מדובר בנסיבות חמורות ועל כן אלו הן הנסיבות בהן יש לקיים את מצוותו זו של ביהמ"ש העליון.

בתיק 56817/02/14 עתרה התביעה באשר לפרט האישום הראשון למתחם ענישה שנע ממספר חודשי מאסר ועד 8 חודשי מאסר בפועל ובאשר לפרט האישום השני בתיק זה עתרה למתחם ענישה שנע בין 16-36 חודשי מאסר בפועל.

בתיק 43627/04/13 עתרה התביעה למתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

כתימוכין לטיעוניה, הציגה התביעה פסיקה.

התביעה ערה לעברו הנקי של הנאשם, אולם מנגד הפנתה אל האמור לגביו בתסקיר שירות המבחן.

סוף דבר, עתרה התביעה להטיל על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי משמעותי.

אחותו של הנאשם - א מ, מסרה כי בני המשפחה בהלם בשל המצב אליו הדרדר הנאשם וכי היא זו אשר היתה עם הנאשם אצל קצין המבחן. הנאשם, כך לדבריה, הוא ילד טוב שאינו יוצא מן הבית.

ב"כ הנאשם יצא חוצץ כנגד הפסיקה שהגישה התביעה ולטעמו אינה מתאימה למקרים דנן. אף אם מדובר בענייננו בעבירה של חבלה חמורה, כך טען, הרי שלאור תוצאות המקרה, מדובר בעבירה המצויה ברף הנמוך

ביותר של עבירות מעין אלה.

עוד טען ב"כ הנאשם כי מדובר בתסקיר בעייתי ביותר, שכן קצין המבחן נטל לו סמכויות לא לו, בקובעו כי מדובר בהתנהגות מינית תוקפנית ובמיוחד אמורים הדברים משכתבי האישום אינם מייחסים לנאשם דבר וחצי דבר בעל קונוטציה מינית.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הודה באשמות וכי מצבו הנפשי אינו קל. אמנם על פי חוות הדעת הפסיכיאטרית הוא כשיר לעמוד לדין, אך מצוקתו הנפשית קשה. לטעמו של ב"כ הנאשם בשל אישיותו של הנאשם הוא לא יוכל לעמוד במאסר בפועל. ב"כ הנאשם ציין כי רק בשל מבנה האישיות של הנאשם וחוסר היכולת שלו לתת אמון במערכת, נבצר ממנו לסיים את ההליך הטיפולי ועל כן עתר ליתן לו להשתלב עתה בהליך גמילה מאלכוהול ולקבל עדכון באשר לכך משירות המבחן. .

עוד ציין ב"כ הנאשם כי גם המתלוננת אינה טלית שכולה תכלת והדבר עולה גם מהתנהגותה כמתואר בכתב האישום ואף הציג פרוטוקולי דיונים בתיקים בהם היא היתה מעורבת כנאשמת.

לטעמו של ב"כ הנאשם יש לאפשר לנאשם לתקן את דרכיו ולהשתלב בהליך טיפולי ולחלופין להפנות את הנאשם אל הממונה על עבודות השירות. .

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם התקשה לשתף פעולה, נטה לסגירות צמצום ולקוניות וההתרשמות היתה כי הוא מצוי ברמת מתח גבוהה ומגלה חשדנות רבה. התייחסותו נטתה באופן כללי לטשטוש קשייו וגישתו הכללית התבטאה בהתנגדות, שליליות ואף עוינות. עלתה אפשרות כי הוא סובל ממחלת נפש ואולם לאור חוסר שיתוף הפעולה, עלה קושי לבחון את הנושא.

באשר לעבירות נשוא שני התיקים, תאר הנאשם עצמו באופן קורבני ולא לקח אחריות על התנהגותו האלימה והמינית ולא גילה אמפתיה כלשהי כלפי המתלוננות. הנאשם התקשה להסביר את התנהגותו בפאב ולא לקח אחריות באשר למרבית הסעיפים בכתב האישום, אך אישר כי חבט במתלוננת באמצעות בקבוק. לדבריו עשה כן כהגנה עצמית. באשר לכתב האישום האחר מסר הסבר בלתי ברור ומעורפל וגם באשר לכך תאר עצמו באופן קורבני כאשר הוא זה שנוטה להתגונן מפני המתלוננת ואחרים שתקפו אותו.

הוא התמקד בעיקר בנזקים שנגרמו לו ושלל כי נגרמו למתלוננת נזקים כלשהם. בשל שאת העבירה הראשונה ביצע תחת השפעת אלכוהול, ביקש שירות המבחן לבחון בעייה זו, אך הנאשם סרב לשתף פעולה.

שירות המבחן התרשם כי עד לביצוע העבירות היה תפקודו של הנאשם לע פני הדברים תקין. ההתרשמות היא כי בשנים האחרונות חלה הדרדרות במצבו הנפשי והרגשי על רקע קשיים ביציבות התעסוקתית. במהלך תקופת פיקוח המעצר השתלב הנאשם בקבוצה טיפולית קצרת טווח והיה ניסיון אף לשלבו בטיפול פסיכיאטרי, אך הוא לא פעל על מנת לקבל עזרה בהתאם.

שירות המבחן התרשם כי קיימת רמת מסוכנות להישנות עבירות מעין אלה בעתיד וכי הנאשם אינו מקדם

בפועל קבלת סיוע לקשייו במסגרת בריאות הנפש ומצבו הנפשי מדרדר. לאור חומרת העבירות, העדר חרטה והכרתה בפגיעה במתלוננות, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מאסר.

מחוות הדעת הפסיכיאטרית בעניינו של הנאשם עולה כי נבדק לראשונה במסגרת קופת חולים ביוני 2013 ואז התרשמה הפסיכיאטרית הבודקת לאחר בדיקה בודדת כי הוא סובל מסכיזופרניה וזקוק לטיפול תרופתי. לאחר שנעצר בפברואר 2014 היתה ההתרשמות כי אינו סובל ממצב פסיכוטי או אפקטיבי מז'ורי. מבדיקותיו עלה רושם לסימולציה ולדיווח על החמרה במצבו. בולט חוסר אחידות בדיווחו לגבי השימוש באלכוהול ולגבי ה"מחלה הנפשית" ממנה הוא "סובל" ובגינה הוא חושב שזקוק לטיפול. הרושם הוא שמדובר בדפוס התנהגות אשר יתכן ונובע משימוש באלכוהול בהפרזה וניכרת מגמתיות בולטת לצורך ההתדיינות המשפטית.

מעשיו של הנאשם חמורים ומתאפיינים בדפוסי התנהגות דומים.

הנאשם פגע במעשיו בערכים מוגנים של שלום המתלוננות, גופן, כבודן, שלווה חייהן ופרטיותן.

מידת הפגיעה היא משמעותית.

מתחם הענישה הראוי לתיק 56817/02/14 נע בין 8-24 חודשי מאסר בפועל.

מתחם הענישה הראוי לתיק 43627/04/13 נע בין 6 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות ל - 8 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם בחר בדפוסי התנהגות פסולים, בוטים וראויים לכל גינוי. עיון בעובדות שני האירועים מעלה כי הנאשם פונה למתלוננות ללא כל הקנטה קודמת מצידן בפניה כלשהי ובאשר לאירוע נשוא תיק 56817/02/14 אף בפניה בוטה, סקסיסטית, שיש בה משום הטרדה מינית ומשאלה מתעלמות ממנו או מסרבות להענות לפניותיו, אין הוא מכבד את סרובן, או את רצונן, אלא מנסה לכפות עצמו ורצונו עליהן בהתנהגות אלימה וקשה.

לא יכולתי לקבל את טענתו של ב"כ הנאשם באשר להתנהגותה ה"תורמת" של המתלוננת בפאב, שכן התנהגות זו, הגם שיש בה משום אלימות ומשום פגיעה בנאשם, באה אך ורק כתגובה להתנהגותו של הנאשם עצמו ולפגיעתו של הנאשם במתלוננת. הנאשם הוא שפנה אל המתלוננת בהצעה מעליבה ובוטה ואף תקף אותה בכך שנגע בגופה ולאחר שהתנגדה התנגדות פיזית לכך, הוא המשיך בתקיפתו. יום לאחר מכן הגיע שוב אל הפאב, המתין שהמתלוננת תעזוב את המקום בשעת לילה מאוחרת מאוד ועזב את המקום בעקבותיה. ברי, איפוא, שהתנהגותה של המתלוננת היא בעקבות התנהגותו כלפיה. עוד יש לזכור כי כל התנהגותה כלפיו כללה דחיפות ואילו הנאשם בחר לנפץ על ראשה של המתלוננת בקבוק שתיה וגרם לה לחבלה של ממש שהביאה לאשפוז בבית החולים ולטיפול רפואי.

באשר לתיק השני, הרי שהנאשם בחר להיטפל לעוברת אורח ברחוב, שאינו מכירה ואין לו כל שיג ושיח עימה ומסרבה לשתף עימו פעולה, תקף אותה. אף למתלוננת זו נגרמו חבלות של ממש.

הנה כי כן והגם שמדובר בשני אירועים שחלף ביניהם פרק זמן של כשנתיים ימים, הרי שאין המדובר במעידה חד פעמית ורגעית אלא בדפוס התנהגות מסויים המעיד על חוסר גבולות, רצונו של הנאשם לכפות את רצונו וחיתיתו על אחרים וככל הנראה נשים ולעשות כן באלימות של ממש. הדברים באים לידי ביטוי גם בתסקיר שירות המבחן.

לולא שקלתי לקולא, את הודאתו של הנאשם באשמות, את העדר העבר הפלילי ואת נסיבותיו האישיות, היה העונש המוטל עליו, לאור כל האמור לעיל, חמור בהרבה ומצוי ברף הגבוה של מתחם הענישה.

שקלתי כל אלה ולאור עברו הנקי אף שקלתי כי זהו העונש הראשון המוטל על הנאשם וממילא עונש המאסר הראשון המוטל עליו.

נתתי משקל למצבו הנפשי של הנאשם, אם כי אך משקל מסויים לאור האמור בחוות הדעת הפסיכיאטרית כמפורט לעיל. אך גם בענין זה יצוין כי לולא מצבו הנפשי, היה העונש הנגזר עליו חמור יותר.

עוד נתתי משקל לכך שחלף זמן לא מועט מאז האירוע נשוא תיק 43627/04/13 ועם זאת יש לקחת בחשבון לחומרא כי הגם שלאחר אירוע זה נפתחה חקירה בעניינו של הנאשם ואף הוגש נגדו כתב אישום, לא הרתיע אותו הדבר מלשוב לסורו באירועים נשוא תיק 56817/02/14.

אני גוזרת על הנאשם בגין כל העבירות בהן הורשע בשני התיקים עונש כולל -

שמונה עשר חודשי מאסר לריצוי בפועל.

מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם - 24/02/14-08/04/14.

תשעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות.

אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננת מתיק 56817/02/14 (עדת תביעה מס' 5) בסכום של 2500 ₪ ואת המתלוננת מתיק 43627/04/13 (עדת תביעה מס' 2) בסכום של 1000 ש"ח. הסכום הכולל בסך של 3500 ₪ יופקד בקופת ביהמ"ש בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/9/15 והבאים אחריו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ט תמוז תשע"ה, 06 יולי 2015, במעמד הצדדים.